

عنوان مقاله:

بررسی خصوصی سازی مدارس آموزش و پرورش ایران

محل انتشار:

دوازدهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

ابوالفضل قرایی - دانشجوی کارشناسی پیوسته آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان شهید رجایی تربت حیدریه، ایران

مریم خوشدل - دانشجوی کارشناسی پیوسته آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان شهید رجایی تربت حیدریه واحد امام خمینی، ایران

مهناز صباغ - دانشجوی کارشناسی پیوسته آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان شهید رجایی تربت حیدریه واحد امام خمینی، ایران

خلاصه مقاله:

شرکت یا سازمان خصوصی به عنوان بخشی از قرارداد معمولا ملزم به رعایت چهارچوب هایخاص در حوزه هایی چون حضور در مدرسه، عملکرد دانش آموز و مشارکت اجتماعی می باشند. مدارس که موضوع این قراردادها قرار می گیرند به «مدارس پیمانی» معروفند. بودجه مدارس پیمانی را دولت از پول مالیات دهندگان تامین می کند. مبنای تامین مالی پرداخت به ازای هر دانش آموز معمولا مبلغی کمتر از سرانه یک دانش آموزدر مدرسه دولتی محلی است. بنا براین انتقال هر دانش آموزاز مدرسه دولتی به بهمدارس پیمانی به معنای صرفه جوییدر بودجه منطقه آموزشی است. پژوهش هاحاکی از رضایت والدین از تحصیل فرزندانشان درمدارس پیمانی است. جهت آگاهی بیشتر از وضعیت عمومی مدارس کشور به مقایسه نمونه ای از آنها و مدارس مطلوب ساخته شده،خواهیم پرداخت که برای اخذ اطلاعات از مطالعات و از مقاله های منتشر شده درباره دیدگاه نوین طراحی محیط های آموزشیبیاخص مقطع ابتدایی که از اهمیت ویژه ای در آموزش برخوردارند، استفاده شده است

کلمات کلیدی:

خصوصی، مدرسه، توسعه، آموزش، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1694689>

